

4. Zarzut czwarty: naruszenie art. 108 ust. 1 TFUE i zasady pewności prawa

Skarżąca wskazuje wreszcie, że pozwana przyjmując zaskarżoną decyzję w ramach postępowania w sprawie nowej pomocy państwa naruszyła zasadę pewności prawa oraz art. 108 ust. 1 TFUE. W zakresie, w jakim pozwana zezwoliła na wcześniejsze przepisy EEG 2012, powinna była wydać decyzję w ramach postępowania w sprawie istniejącej pomocy a nie w sprawie nowej pomocy.

Skarga wniesiona w dniu 23 czerwca 2015 r. – Deutsche Edelstahlwerke/Komisja

(Sprawa T-319/15)

(2015/C 302/75)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Edelstahlwerke GmbH (Witten, Niemcy) (przedstawiciele: H. Janssen i S. Altenschmidt, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2014) 8786 final z dnia 25 listopada 2014 r. w postępowaniu w sprawie pomocy państwa SA.33995 (2013) (ex 2013/NN) – Niemcy, wsparcie dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz zmniejszone dopłaty EEG dla odbiorców energochłonnych zgodnie z art. 264 TFUE;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE

Skarżąca podnosi, że zmniejszenie dopłaty EEG nie stanowi pomocy, ponieważ ani nie przyznano środków państwowych, ani z nich nie zrezygnowano. Ograniczenie dopłat EEG nie nastąpiło również w sposób selektywny. Ponadto nie zakłóca konkurencji i nie ogranicza też handlu na rynku wewnętrznym.

2. Zarzut drugi: naruszenie art. 108 ust. 3 TFUE

Jeżeli miałyby, wbrew opinii skarżącej, zachodzić pomoc, to zdaniem skarżącej pozwana w każdym razie nie mogła wystąpić z jakimkolwiek żądaniem zwrotu na podstawie art. 108 ust. 3 TFUE. Ograniczenie dopłat EEG nie stanowi bowiem żadnej nowej pomocy, ponieważ uchwalone przez nią poprzednie przepisy w zasadniczych aspektach takie same pod względem treści zostały zatwierdzone przez pozwaną już w 2002 r.

3. Zarzut trzeci: naruszenie art. 107 ust. 3 TFUE

Skarżąca utrzymuje następnie, że decyzja narusza art. 107 ust. 3 TFUE i zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań. Pozwana nie miała prawa do kontroli okoliczności faktycznych zbadanych na podstawie swoich wytycznych w sprawie pomocy państwa przeznaczonej na ochronę środowiska i energii na okres 2014-2020 opublikowanych dnia 28 czerwca 2014. Powinna była natomiast zastosować wytyczne opublikowane w 2008 r. Pozwana powinna była, opierając się na kryteriach z 2008 r., dojść do wniosku, że utrzymywana pomoc państwa jest zgodna z rynkiem wewnętrznym

4. Zarzut czwarty: naruszenie art. 108 ust. 1 TFUE i zasady pewności prawa

Skarżąca wskazuje wreszcie, że pozwana przyjmując zaskarżoną decyzję w ramach postępowania w sprawie nowej pomocy państwa naruszyła zasadę pewności prawa oraz art. 108 ust. 1 TFUE. W zakresie, w jakim pozwana zezwoliła na wcześniejsze przepisy EEG 2012, powinna była wydać decyzję w ramach postępowania w sprawie istniejącej pomocy a nie w sprawie nowej pomocy.

Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2015 r. – Modas Cristal/OHIM – Zorlu Tekstil Ürünleri Pazarlama (KRISTAL)

(Sprawa T-345/15)

(2015/C 302/76)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Modas Cristal, SL (Santa Lucía, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. Manresa Medina)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Zorlu Tekstil Ürünleri Pazarlama Anonim Sirketi (Denizli, Turcja)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Zorlu Tekstil Ürünleri Pazarlama Anonim Sirketi

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „KRISTAL” – zgłoszenie nr 10 574 473

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 24 kwietnia 2015 r. w sprawie R 341/2014-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, uznając za ustalone używanie hiszpańskiego znaku towarowego nr 2 569 089 „MODAS CRISTAL”, klasa 35, a także, że nowe zgłoszenie nie jest do pogodzenia z hiszpańskimi znakami nr 2 569 089 „MODAS CRISTAL”, klasa 35, i nr 2 763 821 „home CRISTAL”, klasa 24;
- obciążenie OHIM i interwenientów popierających ewentualnie jego żądania kosztami postępowania.